

ČASOPIS PŘIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XXXIII.

ČÍSLO 3

MAREC 2025

Bud' so mnou na púšti

Farská rada - Plesy - Týždeň manželstva - Škola modlitby - Adorácie
Vedúca vydania - Instančná doba - Exodus 90 - Púť do Ríma - Relax

Hromnice, piaristický kostol, 2. februára 2025; Pomazanie chorých, farský kostol, 11. februára 2025

Bud' so mnou na púšti

Už t'a niekedy pozval Ježiš na púšť? On takéto pozvanie prijal a posilnilo ho to... Keď som sa sám v minulosti nachádzal uprostred púšte, v takom suchom období, keď sa skoro nič nedarilo, pýtal som sa: „Skončí toto vôbec niekedy?“ Často som si v takýchto chvíľach musel pripomínať, že žiadne veľké víťazstvá sa neobídu bez veľkých bojov. Dokonca som sa vracal k proroctvám a prisľúbeniam, ktoré boli v minulosti nado mnou vyslovené, aby som sa posilnil.

Život na púšti prináša so sebou nedostatok zdrojov. Je to čas, keď síce dostávame, čo na tej základnej ľudskej úrovni potrebujeme, avšak nie to, čo by sme chceli. Boh sľúbil, že sa postará o naše základné potreby, a preto nám na púšti zabezpečuje náš každodenný chlieb, ale nie hojnosť všetkého. Pán tiež vie, čo na púšti potrebujeme aj na úrovni našej duše.

Uprostred púšte Boh uspokojuje naše potreby, ale nie nevyhnutne naše túžby. A to preto, lebo zmyslom púšte je prečistenie a posilnenie. Svätý apoštol Pavol nám k tomu hovorí: „Nehovorím to preto, že by som mal nedostatok. Naučil som sa vystačiť s tým, čo mám. Viem žiť skromne a viem aj oplývať. Všade a všetko som sa už naučil: byť sýty aj hladovať, mať hojnosť i núdzu trieť. Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.“ (Flp 4,11-13) Svätý Pavol sa naučil, že vďaka Ježišovej sile môže byť rovnako spokojný tak uprostred sucha, ako aj uprostred hojnosti.

My často chceme všetko a hneď. A ak nedostaneme to, čo si myslíme, že nám právom náleží, považujeme sa za zanedbaných Bohom. Ale na púšť prichádzame, aby sme spoznávali jeho srdce, a nie jeho starostlivosť. Aby sme ho nasledovali nie kvôli tomu, čo nám dá, ale kým je.

A ešte niečo si musíme na púšti uvedomiť. Púšť je miestom, cez ktoré len prechádzame. Nie je to naša cieľová stanica! Ak pochopíme jej zmysel, môžeme zažiť víťazstvo a posunúť sa za jej hranice.

Ľudia, ktorí vidia iba púšť a ťažkosti s ňou spojené, môžu po nej blúdiť celý svoj život. Ale tí, ktorí si udržia svoj zrak upretý na toho, od ktorého dostali prisľúbenia, prejdú púšťou ako bojovníci pripravení dosiahnuť „zasľúbenú zem“.

P. Juraj Ďurnek, SchP

Zo zasadnutia farskej rady

Členovia farskej rady sa stretli na zasadnutí 10. februára 2025. Na fare sa opäť venovali zabezpečeniu najdôležitejších udalostí týkajúcich sa farnosti v nasledujúcom období.

Príprava Veľkej noci

Ako prvý si členovia farskej rady prešli minuloročný rozpis programu počas veľkonočných sviatkov a prispôsobili ho aktuálnym podmienkam. Čas adorácie vo štvrtok Svätého týždňa a možnosť navštíviť Boží hrob v piatok Svätého týždňa zjednotili vo farskom kostole v oba dni do 21:00. Veľkonočná vigília na Svätú sobotu sa tento rok začne sláviť až po západe slnka o 20:00 hod.

Slávnosti vo farnosti

Hodovú svätú omšu v Necpaloch 11. mája odslúži pravdepodobne pán kaplán Oto Dokoupil. Prvé sväté prijímanie bude mať 18. mája v našej farnosti 120 detí, bude naň preto treba zabezpečiť aj usporiadateľskú službu. Birmovku majú tento rok na starosti pátri piaristi. Tí boli otvorení aj usporiadaniu Noci kostolov tento rok u nich. Keďže sa však má konať v piatok 23. mája a hneď v nedeľu 25. mája má byť u piaristov birmovka, nie je ešte isté, či sa do organizácie dvoch takýchto veľkých podujatí zároveň pustia.

Jubilejný rok

Pán farár Jozef Repko bol pozvaný ako slávnostný kazateľ 12. marca do jubilejného chrámu v Sebechleboch. Možnosť zúčastniť sa tejto slávnosti je ponúknutá aj veriacim, pre ktorých sa v prípade záujmu zabezpečí autobus.

Farská púť bude smerovať 7. júna do jubilejného chrámu v Šahách, odkiaľ sa pôjde aj na výlet do Ostrihomu. Veriaci z farnosti majú tiež možnosť prihlásiť sa v rámci Jubilejného roka na jesennú púť do Ríma, farnosť však cestovnú kanceláriu osloví až v prípade dostatočného záujmu.

Pán farár Jozef Repko a pán kaplán Oto

Dokoupil plánujú od obdobia Pôstu začať veriacim v nedele ponúkať tzv. „jubilejnú diskusiu“ vo forme katechéz. Uvidia, ako sa daná aktivita vo farnosti ujme a podľa toho v nej budú aj naďalej pokračovať.

Mariánska púť

Výzvou na najbližšiu Prievidzskú mariánsku púť v dňoch 16. a 17. augusta bude vyplniť zmysluplne časový priestor medzi koncertom a večernou mládežníckou sv. omšou, aby ľudia počas prípravy pódia neodišli, ale zotrvali na tomto mieste aj naďalej. Program by sa mal konať v Mariánskom kostole, aby ho nebolo potrebné nejako špeciálne nazvučovať. Hlavný celebrant ani hudobný hosť večera zatiaľ svoju účasť nepotvrdili, uvidí sa preto, ktorá z navrhovaných možností sa aj stane reálnou. Bude takisto potrebné vymyslieť lepší systém upevnenia sochy Panny Márie na pódium, keďže minulý rok ju silný vietor zhodil. Dobrou správou je, že sa našla skupina farníkov ochotná pustiť sa do prípravy farského dňa v nedeľu popoludní v režime, na aký sme boli zvyknutí počas rokov, keď sa ešte organizoval.

Sväté omše počas leta a misie

Počas leta bude opäť upravený režim sv. omší podobne ako minulý rok, ale aj s jednou zmenou, ktorú sme doteraz vo farnosti nemali. Z dôvodu lepšieho vykrytia sv. omší počas dovoleniek bude v Mariánskom kostole sv. omša o 9:00 presunutá na čas 10:30 a vo farskom kostole sv. omša o 10:30 nebude.

Od 15. do 23. novembra 2025 sa v Prievidzi budú konať celomestské misie, ktoré budú viesť pátri redemptoristi a pátri kapucíni. Bližšie informácie budú zverejnené neskôr.

Charita

V tomto čase je už potrebné začať intenzívne hľadať nového riaditeľa prievidskej Charity-domu sv. Vincenta i člena správnej rady, keďže Milan Petráš a Vladimír Pavlíček na týchto pozíciách tento rok končia. Potrebné je zostaviť podmienky, ktoré musí nový riaditeľ charity splňať, a zároveň ponuku toho, čo mu ako farnosť môžeme ponúknuť. Prvou fázou výberu bude osobná konzultácia s prípadnými záujemcami.

Text a foto: Petra Humajová

Dekanátne kolo Biblickej olympiády prebehlo aj napriek vysokej chorobnosti

V dňoch 11. a 12. februára 2025 sa v pastoračnom centre na sídlisku Zapotôčky konali dekanátne kolá Biblickej olympiády.

V kategórii 2. stupňa ZŠ a nižšieho stupňa osemročných gymnázií vyhralo družstvo Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka (konkrétne dievčatá z tercie) pred ZŠ Rastislavova a ZŠ Nováky a postúpili tak do diecézneho kola.

V kategórii SŠ a vyššieho stupňa osemročných gymnázií vyhralo družstvo z Gymnázia V. B. Nedožerského z Prievidze pred druhým družstvom dievčat z Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka (konkrétne z kvinty, kde dve žiačky z dôvodu choroby nahradili spolužiačky, ktoré nemali žiadny čas na prípravu).

Tento rok dekanátneho kola Biblickej olympiády celkovo poznačila vysoká miera chorobnosti v celom regióne, čo malo za následok nízky počet súťažných družstiev. Dekanátne kolo moderovala Viera Mádrová a porota fungovala v zložení dekan Libor Straka, farár Jozef Repko a kaplán Oto Dokoupil.

Text a foto: Miroslav Turanský

Skautský ples: Prijemný spoločný čas pre malých i veľkých

V sobotu 8. februára 2025 sa v Kultúrnom centre Bojnice konal 19. skautský ples. Okrem skautov, skautiek, včielok a vlčat sa na ňom zabavili aj ich rodičia, starí rodičia, súrodenci či priatelia. Vďaka tomu bol príjemne stráveným časom pre celé rodiny.

Spolu viac ako 160 účastníkov vytvorilo výnimočné spoločenstvo. Najmenší si zasúťažili v stoličkovom tanci, mládež sa zaťažila na belgický tanec, ktorý sa hral dvakrát. Nechýbal ani stoličkový tanec pre páry. Skautské oddiely už tradične prezentovali svoju celoročnú činnosť prostredníctvom fotografií. Pripravili si aj program vo forme scénok či súťaží, ktorým sa vzájomne zabavili. Vyžrebovanie tomboly, za ktorú ďakujeme štedrým sponzorom, znamenalo úspešných víťazov i sklamaných tých, ktorí nič nevyhrali - najmä spomedzi najmladších. Napokon však všetko napravila zábava pri interaktívnom kvíze a samozrejme, aj pri tanečných kolách.

Skautský ples je v mnohom rovnaký ako iné plesy, no napriek tomu je výnimočný - najmä preto, že naň nemusíte ísť len v páre. Pokojne naň môžu prísť aj celé rodiny, aj tí najmenší súrodenci. Pre skautov a skautky je tento ples tiež priestorom na to, aby si v praxi vyskúšali plánovanie, zabezpečenie nákupov aj záverečné balenie, pretože všetko, vrátane občerstvenia, si pripravujú sami.

Veľká vďaka všetkým organizátorom za dobrovoľnícku prácu a Pánu Bohu za to, že naše podujatie požehnal. *(foto na str. 36)*

Alojz Vlčko

Zapotôčky mali jubilejný ples

20. jubilejný ples farnosti Zapotôčky sa konal 21. februára 2025. Naša farnosť je pomerne mladá, no organizovanie farských akcií v nej funguje na jednotku. Farský ples je ich neodmysliteľnou súčasťou. Tešia sa naň každoročne nielen naši farníci, ale v poslednom čase už aj ľudia z iných miest.

Jubilejný ročník sa niesol v téme Noc ocenení. Účinkujúci vo svojich vystúpeniach vyzdvihli buď filmy, spevákov, alebo piesne, ktoré získali celosvetové uznanie. Na otvorení plesu zaznela pieseň z filmu Ohnivý vozy; v programe sme mohli vidieť Tinu Turner či premiéru našej novej farskej kapely „Piano-Akord-Viol“. Nesmieme zabudnúť na naše hostky z Cubano Project D.I.V.A.S. - 21 žien, ktoré nám predviedli krásne latinskoamerické a kubánske pohyby vo svojej úplne novej choreografii.

Jedlo bolo výdatné a chutné, tombola bola bohatá a zábava veľmi dobrá. Baviť sme sa až do skorého rána. Ďakujeme všetkým organizátorom, pánu farárovi Liborovi Strakovi, ale hlavne Pánu Bohu za

to, že ho môžeme oslavovať aj takýmto spôsobom. Už teraz sa nevieme dočkať budúročného plesu.

Text: Zuzana Halašková, foto: Juraj Maroš

Svätý Valentín zjednotil naše mesto

V piatok 14. februára sa v piaristickom Kostole Najsvätejšej Trojice pri príležitosti Národného týždňa manželstva už tradične konala *Valentínska svätá omša*, pri ktorej si prítomní manželia obnovili svoje manželské sľuby.

Bolo veľkým povzbudením v prežívaní jednoty Cirkvi v našom meste, že prišli manželské páry nielen od piaristov, ale aj z farského kostola či zo Zapotôčok. Pri slúžení sv. omše sa taktiež spojili páter Matúš Palaj, SchP, páter Peter Valachovič, SchP, a otec Jozef Durkot; svedčať po sv. omši pomáhal aj pán farár Jozef Repko. Tento rok bola krásna udalosť ozvláštnená okrem nádherných piesní spevokolu Rosnička (pán kaplán Oto Dokoupil im pomáhal hrou na klávesoch) aj prítomnosťou spoločenstva Emanuel. Sv. omšu celebroyal kňaz z tejto komunity Miroslav Hafera. Manželov povzbudil k neustále rastúcej láske, pretože, ako povedal, „najkrajším vyznaním lásky je, že trvá“.

Ostatní členovia komunity pripravili moderovanú adoráciu s názvom *Večer milosrdenstva*. Počas nej boli veriaci vyzvaní vlo-

žiť svoje srdce do Ježišovho Srdca, ktoré bolo symbolicky pripravené pred obetným stolom. A ako to už na sv. Valentína býva, muži mali možnosť svojim manželkám pri-niesť ružu na znak ich oddanej lásky.

Po skončení Večera milosrdenstva sa manželia navzájom povzbudili na agapé, ktoré vo vestibule školy pripravila piaristická fraternita. Mnohí neobišli ani nápaditý fotokútik, kde si mohli obliecť dresy s logom tohtoročného Národného týždňa manželstva Beh na dlhú trať.

Na otázku, ako spolu prežili tento večer, nám odpovedali dvaja manželia: „Najviac sa nám páčila adorácia. Tiekli aj slzy. Bolo to nádherné!“ Ďakujeme všetkým, ktorí sa na príprave tohto vzácneho večera podieľali. (foto na str. 35)

Elena Blašková

Manželia sa stretli aj na Zapotôčkoch

Týždeň od 10. do 16. februára 2025 bol venovaný manželstvu. V pondelok po svätej omši boli manželské páry našej Farnosti sv. Terézie Prievidza - Zapotôčky pozvané do pastoračného centra na spoločné posedenie.

Bol to príjemne strávený večer, počas ktorého mali manželia našej farnosti príležitosť stretnúť sa a porozprávať navzájom. Trpezlivosť, vytrvalosť, snahu prekonávať prekážky a riešiť spoločné problémy naši kňazi odmenili vynikajúcou večerou a požehnaním. Mládež farnosti si pre manželov pripravila veselý a náučný kvíz.

Manželstvo nie je len jednoduchá, radosť prinášajúca cesta. Je to aj cesta námahy, prispôsobovania sa, rešpektu, dôvery. Prináša zodpovednosť za odovzdávanie príkladu a učenie detí hodnotám. Preto si túto sviatosť vážme a upevňujme ju nielen v Národnom týždni manželstva, ale neustále.

Text: Danka Nemčeková
Foto: Dominika Števeková

Charita - dom sv. Vincenta hľadá nástupcu riaditeľa

Riaditeľ neziskovej organizácie Charita - dom sv. Vincenta, Milan Petráš, požiadal správnu radu organizácie o uvoľnenie z funkcie k 31.12.2025. Charita sa preto pripravuje na voľbu jeho nástupcu.

Správna rada neziskovej organizácie rozhodla, že v prvej fáze výberového procesu absolvuje osobné pohovory s uchádzačmi o túto funkciu, ktoré budú východiskom pre ďalšiu potenciálnu spoluprácu. V ďalšej fáze budú oslovení vybraní uchádzači na rozpracovanie vízie rozvoja charity, ktorá bude odprezentovaná členom správnej rady. Následne správna rada pristúpi k voľbe budúceho riaditeľa organizácie alebo rozhodne o inom ďalšom postupe.

Pokyny pre uchádzačov

Najneskôr do 30.4. 2025 doručte na mailovú adresu farapd@farapd.sk tieto podklady:

- štruktúrovaný profesijný životopis
 - motivačný list
 - súhlas so spracovaním osobných údajov.
- Zároveň si správna rada vyhradzuje právo nepozvať na osobný pohovor všetkých uchádzačov, ktorí budú mať záujem o obsadenie funkcie.

O funkcii riaditeľa

Riaditeľ je štatutárnym orgánom, ktorý riadi činnosť neziskovej organizácie a koná v jej mene. Rozhoduje o všetkých

záležitostiach neziskovej organizácie, ak nie sú zákonom, zakladacou listinou alebo štatútom vyhradené do pôsobnosti iných orgánov. Za riaditeľa môže byť zvolená fyzická osoba, ktorá je spôsobilá na právne úkony a je bezúhonná; bezúhonnosť sa preukazuje výpisom z registra trestov nie starším ako tri mesiace. Riaditeľ neziskovej organizácie nemôže byť členom správnej a dozornej rady neziskovej organizácie. Riaditeľa volí a odvoláva správna rada, ktorá aj určuje jeho plat.

O prievidskej charite

Nezisková organizácia Charita - dom sv. Vincenta so sídlom na Košovskej ceste 19 v Prievidzi bola zapísaná na Obvodnom úrade Trenčín do registra neziskových organizácií poskytujúcich všeobecne prospešné služby dňa 1. februára 2011. Jej zakladateľom je Rímskokatolícka cirkev, farnosť Prievidza-mesto.

Alojz Vlčko

**CHARITA
DOM SV. VINCENTA**

Ako vzniklo slávenie jubilejných milostivých rokov

Jubilejné roky poznáme už zo Starého zákona, kde ich slávil Židia. Ako vzniklo slávenie jubilejných rokov medzi kresťanmi?

Prvé správy o Jubilejnom roku 2025 sa objavili v liste pápeža Františka s názvom Pútnici nádeje dňa 11.2.2022. „Už sa blížíme k horizontu prvých 25 rokov 21. storočia a sme povolaní zhostiť sa prípravy, ktorá umožní kresťanskému ľudu osláviť svätý rok v celom jeho duchovnom rozmere.“

Prvý jubilejný rok

V Katolíckej cirkvi majú jubilejné roky svoj pôvod v roku 1300. Predchádzalo tomu ťažké obdobie v celom vtedy známom svete, ktoré bolo poznačené vojnami, morom aj hladom. To naplnilo ľudí túžbou vrátiť sa k svätejšiemu spôsobu života.

Vyhlasenie prvého Jubilea v roku 1300 sprevádzala tiež cesta milosti oživovaná ľudovou spiritualitou. Ľudia sa na prelome storočí dožadovali od pápeža požehnaní a udelenia odpustkov. Už 1. januára 1300 prišli Rimania do Lateránu, kde vtedy sídlil pápež, a žiadali odpustky. Neskôr sa táto žiadosť zopakovala aj v ďalšie dni. Pápež dal skúmať v archívoch, či sa v minulosti stalo, že by boli udelené odpustky počas jedného roka, ale nič sa nenašlo. Dvadsiateho druhého februára 1300 napokon pápež vyhlásil Jubilejný rok. Na získanie odpustkov stanovil ako podmienky spoveď, pokánie a púť do Baziliky sv. Petra a do Baziliky sv. Pavla. Rimania mali baziliky navštevovať aspoň tridsať dní po sebe a pútnici z iných miest aspoň pätnásť dní. Pontifex takisto stanovil, že takéto odpustky za týchto podmienok bude možné získať každý stý rok. Významný rok prilákal do Ríma početné zástupy pútnikov, ktorí navštevovali hrob svätých Petra a Pavla a dostali možnosť očistiť sa od svojich hriechov. Odhaduje sa, že počas krátkeho obdobia do Ríma prišli dva milióny ľudí.

Formy slávenia

Netreba zabúdať ani na rôzne formy, ktorými sa milosť odpustenia hojne vylievala na verný Boží ľud už ďaleko pred rokom 1300. Napríklad veľké „odpustenie“, ktoré udelil svätý Celestín V. tým, ktorí prišli do Baziliky Santa Maria di Collemaggio v Aquile 28. a 29. augusta 1294, šesť rokov pred tým, ako pápež Bonifác VIII. zaviedol svätý rok. Cirkev teda už vtedy zažívala jubilejnú milosť milosrdenstva. Alebo ešte skôr, v roku 1216 pápež Honorius III. prijal prosbu svätého Františka, v ktorej žiadal o odpustky pre tých, čo navštívia počas prvých dvoch dní augusta Porciunkulu. To isté možno povedať aj o púti do Santiaga de Compostela: v skutočnosti pápež Kalixt II. v roku 1122 povolil sláviť Jubileum v tejto svätyni zakaždým, keď sviatok apoštola Jakuba pripadol na nedeľu.

Je dobré, že tento „rozšírený“ spôsob slávania jubilea pokračuje, aby sila Božieho odpustenia podporovala a sprevádzala spoločensť a jednotlivcov na ich ceste. Pápež Bonifác VIII. určil v roku 1300 slávenie ďalšieho Jubilejného roku o sto rokov. Pápež Klement VI. skrátil periódu slávania Jubilejného roku v roku 1343 na päťdesiat rokov. Svoje rozhodnutie zdôvodňoval pasážou z knihy Levitikus 25,10: „Ohláste slobodu pre všetkých obyvateľov krajiny! Má to byť pre nich jubilejný (milostivý) rok. Vtedy každý dostane do vlastníctva svoj majetok a každý sa vráti k svojmu rodu.“ Neskôr pápež Urban VI. skrátil periódu slávania na 33 rokov a pápež Mikuláš V. ju znovu predĺžil na 50 rokov. V roku 1470 pápež Pavol II. ustanovil slávenie každých 25 rokov, ako sa slávi Jubileum dodnes. Pre niektoré vážne okolnosti sa však niektoré jubilejné roky neslávili.

Pripravila: Martina L.

Pápež Bonifác VIII. vyhlasuje Jubileum 1300, freska v Bazilike svätého Jána v Lateráne (Giotto di Bondone)

Zdroj: Jubileum 2025 - Duchovný sprievodca svätým rokom, Spolok sv. Vojtecha, Trnava, 2024

Nechat' sa pozvat' na púšť

V tomto čísle odbehneme od popisu liturgie k popisu púšte. V našej východnej tradícii začal Veľký pôst už v pondelok 3.3., a tak využijeme krásny súzvuk témy tohto čísla časopisu: „*Bud' so mnou na púšti*“ so vstupom do púšte Pôstu.

Svätá štyridsiatnica

Svätá štyridsiatnica (ako obdobie Veľkého pôstu ináč voláme) je vlastne púšťou, na ktorú je pozvaný každý, nie len východný veriaci. Medzi mužmi, ale aj medzi ženami je čoraz viac rozšírené žitie Exodu 90 alebo Exodu 40, kde človek prechádza rôznymi výzvami a náročnosťou púšte v tomto duchovnom programe. Aj vy ste možno o tom počuli - 90 (alebo 40) dní premáhania seba samého, obmedzovania sa vo veciach tohto sveta a skrze toto obmedzovanie aj nachádzanie slobody voči tomuto svetu a posilňovanie duševného života.

Stat' sa víťazom

Človek túži po prekonávaní sa, po víťazstve nad samým sebou. Ale aj v tomto môže prísť „zrada“ od zlého ducha. Hovorí o tom aj príbeh jedného človeka:

„Ako dieťa som často súťažil a veľmi som túžil vyhrať. Keď som dospel, mojou záľubou bolo chodiť s kamarátmi po krčmách a vyzývať ich, kto so mnou vydrží piť. Ja, mladý, 25-ročný statný chlap, som nemal problém opit' celú partiu a potom, keď som ich videl, ako nevedia vstať a padajú na zem, smial som sa im. Bol som jednoducho víťaz. No raz som si uvedomil, že takýto život ma nenapĺňa. Rozhodol som sa pre ráznu zmenu. Vstúpil som do kláštora a stal som sa mníchom. Dodržiaval som mníšske pravidlá. A rozhodol som sa byť ešte viac prísny na seba. Keď sa začal Pôst, nestačilo mi postiť sa podľa predpísaného pravidla. A tak som začal vyzývať na ešte prísnejší pôst spolu so mnou aj mojich bratov. Kto ako dlho vydrží počas Pôstu nejest' - koľko dní vydržíme bez jedla? A tak som videl, ako jedni odpadávali po 3 dňoch,

d'alší vydržali týždeň, iní zas vydržali aj 20 dní, ale potom boli úplne zložený. Nikto nevydržal toľko ako ja. Bol som víťaz, bavilo ma vyzývať a víťaziť.“

Íst' na púšť nie je o zmene miesta

Pochopili ste, čo nám tento príbeh mladého muža predostrel? Ten človek zmenil miesto, no nezmenil svoje srdce. Zmenil len spôsob, akým žil svoju hlavnú vášeň - byť víťazom, byť prvým. Rovnaké nebezpečenstvo môže čakať aj nás, keď púšť vidíme ako miesto nášho víťazstva a nie ako miesto, kde sa máme stať porazenými. Rovnaké nebezpečenstvo čaká aj nás, keď Veľký pôst vidíme ako čas, keď si niečo dokážem, a nie ako čas, kde sa má stratit' moje ja.

Odprosovanie

Veľká štyridsiatnica sa vo východnom obrade začína pôstnou večierňou v nedeľu večer s obradom odprosovania. Niet lepšieho začiatku vstupu na púšť ako uvedením si, koľkých ľudí som ranil, koľkým som ublížil, a to všetko skrze pocit svojej veľkosti - či už v humore, či v slove, či v skutkoch. Púšť sa začína plačom nad sebou. V obrade odpustenia kňaz klačiac na zemi pred veriacimi prosí o odpustenie za svoje hriechy, ktorými ublížil. To nie je poloha víťaza, to je poloha porazeného, klačiaceho, vzlykajúceho a prosiaceho o zmilovanie.

S akým cieľom ty opúšťaš tento „svet“ a vstupuješ do „púšte“ Veľkého pôstu? S cieľom víťazstva? Alebo s cieľom byť porazeným, ktorého dvíha sám Boh?

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Začíname s adopciou detí z Tanzánie

Naša farnosť viac rokov podporovala deti v Afrike formou adopcie na diaľku prostredníctvom OZ Dobrota pre Afriku. Niektorí farníci mali adoptované aj dve - tri deti. Deti sa stali členmi ich rodín. Posledné adoptované deti boli zo Stredoafrickej republiky.

Pre nepokoje a zlú bezpečnostnú situáciu v krajine sa adopcie začiatkom minulého roku ukončili. Trvalo to takmer rok, ale pracovníkom OZ sa podarilo nadviazať novú spoluprácu so základnou školou aj s novootvoreným útulkom pre chlapcov z ulice Dom nádeje sv. Filomény v Tanzánii.

Tanzánia

Tanzánia je veľmi chudobná krajina, kde je veľmi ťažké prežiť najmä obdobie sucha trvajúce niekoľko mesiacov. Väčšina ľudí sa živí poľnohospodárstvom a chovom dobytky. Ľudia na vidieku bývajú v maličkých hlinených domčekoch so slamenu strechou. V jednej miestnosti spia na zemi a tlačí sa tam celá rodina. Okrem spánku trávajú čas vonku. Nemajú ploty a dvere sú stále otvorené pre druhých. Napriek chudobným podmienkam sa ľudia usmievajú. Sú to veľmi mierumilovní ľudia. Rodiny sa navzájom starajú o svoje deti. Deti sa rady hrajú, sú veľmi vynalievavé, loptu si vyrobia aj z handier. Malé deti sa starajú o svojich menších súrodencov, častokrát ešte bábätká. A robia to naozaj dôsledne a zodpovedne. 50 % obyvateľstva tejto krajiny tvoria deti pod 15 rokov. Teda pomoc deťom pomôže celej krajine.

Vzdelanie

Základné vzdelanie je štátom garantované a v samej podstate je bezplatné. Ale s návštevou školy sú spojené rôzne poplatky za uniformu, stravu a školské pomôcky, ktoré si mnoho rodín nemôže dovoliť. Učiteľov je tiež málo. Napr. v škole, kde sa vzdeláva 650 detí, je iba

7 učiteľov a v jednej triede je aj 100 žiakov. Vzdelávanie nie je jednoduché. Jeden zošit alebo ceruzka slúži viacerým deťom. Tiež strava je pre deti dôležitá. Hladné deti na vyučovaní často spia a je pre ne ťažké sa sústrediť.

Adopciou detí pomôžete rodinám udržať si dôstojnosť, odbremeníte ich od finančnej záťaže spojenej so školskými výdavkami, motivujete ich, aby deti posielali do školy. Deťom dáte príležitosť rásť a vzdelávať sa, podporíte ich sebadôveru a pocit, že niekde na inom konci sveta sú ľudia, ktorým na nich záleží. A to nie je málo. Preto ďakujeme už teraz všetkým, ktorí sa zapoja do tohto projektu.

Blížšie informácie o adopcii na diaľku sa dozviete na tel. č. 0948 370 352.

Elena Cagáňová
členka Klubu priateľov misií
Foto: Filip Macák

Novinky z piaristickej školy

Tip od tretiaikov na zdravé raňajky, de-siatu či olovrant

V stredu 5. februára sa deti z 3. A naučili v ŠKD pripraviť ďalšie zdravé jedlo - ovsenú kašu. Z ovsených vločiek a mlieka uvarili hustejšiu kašu. Ochutnali ju samými dobrotami - pomarančovou kôrou (v bio kvalite), horkou čokoládou, škoricou, medom, maslom. Naservirovanú kašu si každý ozdobil podľa chuti - kúskami pomarančov, banánov, jablk či čokolády. Toto jedlo je veľmi chutné, výživné, rýchlo hotové. Odporúčame vyskúšať.

Tretiaci sa naučili v školskom klube variť zdravú ovsenú kašu

Francúzštinári opäť s postupom do celoštátneho kola olympiády

Dňa 7. 2. 2025 sa na pôde Gymnázia Ľudovíta Štúra v Trenčíne konalo Krajské kolo Olympiády vo francúzskom jazyku. Do súťaže sme vyslali 5 študentov a odniesli sme si 3 umiestnenia:

Lea Baginová (sekunda), kategória 1A, 1. miesto (postup do celoštátneho kola)
Natália Korineková (septima), kategória 2B, 1. miesto (postup do celoštátneho kola)
René Lukáč (2G), kategória 2C, 3. miesto.
Za účasť ďakujeme Agáte Šmýkalovej (kvarta), kategória 1B, a Dominike Rybárovej (sexta), kategória 2A.

Účastníci krajského kola Olympiády vo francúzskom jazyku v Trenčíne

Školský ples 2025

V piatok 24. januára 2025 sa v priestoroch Kultúrneho domu v Malej Lehôtke konal školský ples piaristickej školy. Jeho očarujúcu atmosféru ešte viac umocnila živá kapela, ktorej tóny naplnili sálu neopakovateľnou energiou. Súčasťou programu bolo aj nádherné tanečné vystúpenie jednej zo študentiek a nežná francúzska pieseň v podaní ďalšej talentovanej študentky. Všetci zúčastnení si ples veľmi užili.

Školský ples 2025 si všetci zúčastnení veľmi užili

Január v materskej škole

Predškôláci sa po prázdninách vrátili k usilovnej príprave na školu. Precvičili

si grafomotoriku pri výrobe fašiangového plagátu, ale i telo a ducha pri modlitbách a prosbách v školskej kaplnke. Tiež si preverili svoje vedomosti v oblasti starostlivosti o zúbky počas návštevy Hornonitrianskej knižnice. Veselé hry s padákom, kráľovský bál a mnohé vzdelávacie aktivity s budúcou pani učiteľkou Terezkou spestrili program triede včielok. Deti si tiež pozreli divadelné predstavenie Kocúr v čizmách v podaní Bábkového divadla Lienka.

Aj tento rok úspechy v Biologickej olympiáde

V Dubnici nad Váhom sa v dňoch 27. - 28. januára 2025 uskutočnili krajské kolá Biologickej olympiády. Celkovo 4 z 5 našich súťažiacich študentov si odnášajú trofej úspešný riešiteľ. Prajeme im, aby im priniesla body v neskorších prijímačkách na vysoké školy. Obsadili sme 6. miesto v kategórii B-TP, 8. miesto v kategórii A-TP a 2. miesto spojené s postupom na celoslovenské kolo v kategórii B-P (projekty). Úspešným súťažiacim gratulujeme a postupujúcim prajeme pevné nervy v prípravách.

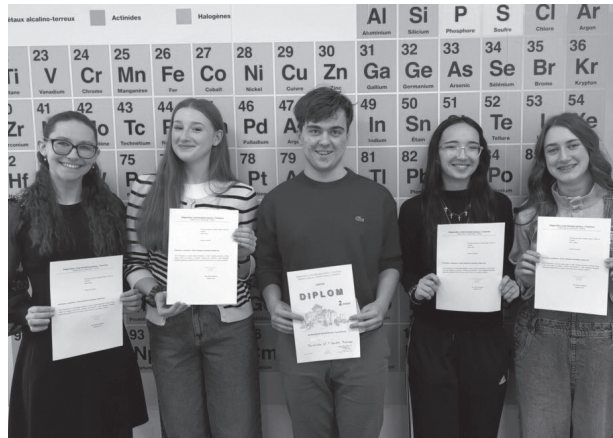
Florbal chlapcov - 3. miesto v okresnom kole SŠ

V stredu 19. februára vyvrcholilo okresné kolo vo florbale chlapcov SŠ. Naše družstvo podalo obetavý, zodpovedný a najmä bojovný výkon a po víťazstvách nad Strednou zdravotnou školou 6:0, Obchodnou akadémiou 4:1, SOŠ Kalina 5:2 a prehrách so Spojenou školou Nováky 1:6 a GVBN 0:2 obsadili celkovo 3. miesto. Gratulujeme!

Mixvolejbal stredných škôl

Družstvo našej školy zvíťazilo na majstrovstvách okresu v mixvolejbale stredných škôl a postupuje do regionálneho kola.

Pripravila: Elena Blašková
Foto: archív školy

Riešitelia Biologickej olympiády

Florbalisti boli v okresnom kole bronzoví

Vítazné družstvo v mixvolejbale

Keď i málo znamená veľa - pôstna zbierka „Nádej pre Filipíny“

Pôstne obdobie je časom nielen duchovného stíšenia, ale aj príležitosťou na pomoc druhým. S týmto zámerom Piaristická nadácia organizuje už štvrtý ročník zbierky v čase pôstneho obdobia (súčasne na troch piaristických školách a v troch piaristických kostoloch) na podporu piaristického diela vo svete.

Tento ročník s názvom „Nádej pre Filipíny“ má za cieľ pomôcť rodinám žiakov farskej Školy sv. Vincenta na Filipínach. Vybierané finančné prostriedky budú použité na úhradu ročného poplatku v škole, prípadne pomôžu splatiť už existujúce dlhy na školských poplatkoch.

Vzdelanie je kľúčom k lepšej budúcnosti pre jednotlivcov i celú spoločnosť - tomu veril sv. Jozefa Kalazanský, zakladateľ Rehole piaristov. No mnohé rodiny na Filipínach si ho nemôžu dovoliť. V oblasti, kde sa farská škola sv. Vincenta nachádza, žije väčšina rodín z malého farmárčenia, čo im prináša len veľmi skromné príjmy. Keďže deti si musia platiť mesačný poplatok za učebnice a materiály k výučbe (vo výške 15 €/1 žiak), pre mnohých

rodičov je výzvou z nízkeho platu tento poplatok zabezpečiť, a tak im vznikajú dlhy. Až 60 - 70 % rodín si nemôže dovoliť tento poplatok zaplatiť.

Každý príspevok, nech je akokoľvek malý, má veľký význam. Organizátori veria, že zbierka je zároveň príležitosťou na rozvíjanie solidarity a štedrosti u žiakov v piaristických školách na Slovensku. Počas finančnej zbierky prebieha i informačná kampaň na oboznámenie sa so zaujímavosťami tejto ostrovnej krajiny s častými tajfúnmi. Pre viac informácií navštívte stránku: www.piaristickanadacia.sk/filipiny.

Anežka Kútiková

**NÁDEJ
PRE FILIPÍNY**

PÔSTNA ZBIERKA
na podporu vzdelania detí zo školy
sv. Vincenta - piaristické dielo na Filipínach

Viac informácií:
WWW.PIARISTICKANADACIA.SK/FILIPINY

PRISPEJ TU

Zbierku realizuje:
Nadačný fond Ad Mundum pri Piaristickej nadácii
Príspef môžete naskenovaním QR kódu alebo na bankový účet:
SK85 8330 0000 0021 0181 8716
variabilný symbol: 412011
správa pre príjemcu: FILIPINY
Zbierka trvá počas Pôstneho obdobia od 5.3.2025 do 16.4.2025.

@PIARISTI.SK
@PIARISTICKANADACIA.SK

Škola modlitby je dostupná online

Počas uplynulých mesiacov, presnejšie od septembra 2024, prebiehala v piaristickom kostole aktivita s názvom „Škola modlitby“. Každý štvrtok hodinu pred sv. omšou bolo možné vypočuť si prednášku, potom zostať istý čas v tichu a následne sa zúčastniť adorácie.

Séria stretnutí mala pomôcť prehĺbiť vzťah s Bohom a naučiť sa lepšie modliť. Ak ste nestihli chodiť do tejto „školy“ alebo by ste sa radi k prednáškam vrátili, máme pre vás dobrú správu! Všetky prednášky sú dostupné online.

Záznam z prvej prednášky nájdete na <https://podcast.piar.sk/podcast/skola-modlitby-1-znovuobnovenie-najvacsej-potreby/> a ďalšie nájdete „listovaním“ v prednáškach.

Anežka Kútiková

Školy modlitby:

1. Znovuobnovenie najväčšej potreby
2. Čo vlastne modlitba je?
3. Meditatívna modlitba I.
4. Meditatívna modlitba II.
5. Čo robiť, keď prvotný úspech skončí?
6. Čo nás v modlitbe vyrušuje?
7. Skúsenosť s kontemplatívnou modlitbou
8. Obdobie temnej noci zmyslov pri modlitbe
9. Obdobie noci ducha pri modlitbe
10. Život v Božej prítomnosti
11. Ako vstupovať do Božej prítomnosti?
12. Spojenie s Bohom v modlitbe

*Piaristická spojená škola
Františka Hanáka v Previdzi pozýva*

BUDÚCICH PRVÁKOV NA HRAVÉ PREDPOLUDNIE

SOBOTNÁ ŠKOLIČKA

BUDÚCICH ŠKÔLKAROV A ICH RODIČOV NA

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ V MŠ

15.3.2025

9:00 - 11:00

PROSÍME, DONIEŠť PREZUVKY

Páčia sa vám utorkové adorácie?

„Pre mňa sú utorkové adorácie výnimočné, lebo mi pripomínajú, že chváliť a adoro-
vať Pána máme v každom čase, nie iba na prvé piatky a nedele. Veľká vďaka našim
duchovným otcom za túto príležitosť, pánovi farárovi za slovo a pánovi kaplánovi
za hudbu a spev, ktorý umocní Ježišovu prítomnosť. A utorok je v mojom živote
výnimočný, lebo si pripomínam, ako nám Boh v tento deň zachránil syna. A vďaka
tejto adorácii môže moje srdce plesat', radovať sa, ďakovať a prosieť o ďalšie milosti
a požehnanie do našej rodiny aj do rodín mojich sestier a bratov v Kristovi.“ Anka B.

„Mám rada utorkové adorácie, pretože sú také radostné. Modlitby pána farára spo-
jené s chválovými piesňami pána kaplána sú veľmi povzbudzujúce, a tiež jednota
kňazov je pre nás farníkov veľmi dôležitá. Je to vždy veľmi príjemne strávený čas
s Pánom Ježišom. Ďakujeme našim kňazom za tento čas, aj za všetky ostatné aktivity,
ktoré nám pomáhajú na ceste k svätosti.“ Mária C.

Pripravila: Elena Cagáňová

JEŽIŠ

Áno, je to On

Čo? – čas ticha, hudby a adorácie
Kedy? – každý utorok po večernej sv. omši
Kde? – v Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi
Kto? – Ty a On

S radosťou budete čerpať vodu z prameňov spásy – 1z 12, 3

Pozvánka na „Jubilejné diskusie“

Rok 2025 ako Jubilejný rok je v Cirkvi veľkou oslavou. Keďže toto Jubileum je výnimočnou príležitosťou nanovo sa obrátiť k Bohu, nášmu nebeskému Otcovi, chceli by sme vám my, kňazi našej farnosti, ponúknuť ďalšiu možnosť, ako na tomto svojom obrátení zapracovať - katechézy vedené formou diskusie.

Prvá „jubilejná diskusia“ sa uskutoční na 1. pôstnu nedeľu 9. marca hneď po skončení križovej cesty, ktorá sa bude konať o 15:00.

Tešíme sa na vás a ďalšie informácie vám poskytneme vo farských oznamoch.

Jozef Repko, farár, a Oto Dokoupil, kaplán

Čo pre teba znamená byť na púšti? Zažívaš vo svojom živote chvíle duchovného zápasu a skúšky? Ako vtedy hľadáš Božiu blízkosť?

- **Majka (60 r.):** „Tak teraz dúfam, že nebudem zažívať nejakú veľkú púšť, teraz nestačím ďakovať Bohu za to, že každý deň môžem k nemu prísť a on sa mi dáva. Ale keď som ešte nemohla chodiť na prijímanie, tak v životných skúškach bolo pre mňa veľmi dôležité a potrebné vždy prichádzať k Bohu v modlitbe a prosiť o silu a požehnanie. Učila som sa chváliť Pána aj za ťažkosti v živote a nebolo to vždy jednoduché a ľahké. Púšťala som si chválové piesne, aby som si dokázala viac uvedomiť a sprítomniť Boha v mojich ťažkostiach.“
- **Terezka (37 r.):** „Áno, každý deň je bojom o svätosť... Držím sa Božieho Slova pri jeho dennom čítaní rozpoznávaním a snahou konať jeho vôľu a držím sa ruky Božej Mamky (aj) skrze modlitbu sv. ruženca.“
- **Monika (29 r.):** „V poslednom čase viac zápasím sama so sebou, najmä v situáciách, keď veci nejdú podľa mojich predstáv a môjho plánu. Je pre mňa napr. ťažké prijať chorobu v tomto chrípkovom období. Vnímam, že Boh ma volá do pokoja, odovzdanosti a dôvery. A na druhej strane vnímam svoje rozbúrené vnútro, ktoré chce veci inak. Častejšie v týchto skúškach hľadá Boh mňa než ja jeho, ale učím sa mu na to odpovedať a prijať to, čo mi chce povedať práve teraz.“
- **Mária (67r.):** „Púšť je keď sa vzdáľujem od Pána Boha a prídu na mňa ťažké chvíle. Duchovný zápas zažívam denne v každej podobe. Sú to časté útoky zla zamerané na rozpad rodiny. Často prijímam eucharistického Krista a často prosím Božské srdce Ježišovo a Pannu Máriu o dennú útechu i posilu.“
- **Stázka (76 r.):** „Teraz už nezažívam, teraz sa už len teším. Ale keď mi bolo akokoľvek ťažko, vtedy som to prežívala iba cez Pannu Máriu a v tichu a samote s Pánom Bohom.“
- **Sr. Jana (60 r.):** „Keď sa cítim osamotená, viem, že v tej samote je pri mne Boh. Je to neustály boj dobra a zla. Bojujem, aby som Ježišovi prenechala miesto, ktoré mu náleží. Božiu blízkosť hľadám v modlitbe, v adorácii a v službe bližnému.“
- **Aneta (77 r.):** „Práve vtedy potrebujem Božské Srdce Ježišovo, aby ma objalo a nepúšťalo z náruče. Jeho láska mi dodáva silu. Duchovné boje má oslabujú, ľudia vás dokážu priviesť k nepochopeniu pre ďalšie služby bližnému. Božiu blízkosť hľadám tak, že ich požehnávam, snažím sa im odpustiť a modliť sa za nich. A prosím Pannu Máriu, nech nás prikryje svojim plášťom.“
- **Magdaléna (52 r.):** „Púšť v mojom živote občas prežívam. Duchovné skúšky sú potrebné a dobré, vtedy si nás Boh viac objíma a priťahuje svojou láskou. Hľadám ticho, tam nachádzam vždy Božiu blízkosť, ktorá je hmatateľná.“

Pripravili: Anna Gálová a Elena Cagaňová

V Jubilejnom roku 2025 vás pozývame na púť

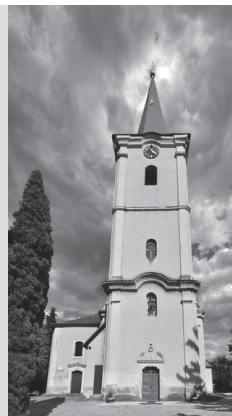
k Svätej bráne vo farskom Kostole svätého Michala Archanjela v Sebechleboch. V programe je aj návšteva Starej Hory s jedinečnou pamiatkovou rezerváciou ľudovej architektúry. Program ukončíme večernou svätou omšou.

Termín: **streda 12. marca 2025**

Odchod autobusu: 14:00 hod. od farského kostola v Prievidzi

Cena dopravy: 15 €

Prihlásiť sa môžete v sakristii farského kostola.

Aj pomocou farského časopisu chceme svetu prinášať Božiu lásku

Farský časopis Bartolomej, ktorý práve držíte v rukách (alebo čítate na internetovej stránke farnosti), vychádza už takmer 32 rokov. Sú ľudia, bez ktorých by Bartolomej nebol takým, akým je - alebo by nebol vôbec. Za množstvom viditeľnej i neviditeľnej redakčnej práce už roky stojí Petra Humajová, naša vedúca vydania. Pri príležitosti jej životného jubilea sme si vymenili roly a Petra sa stala respondentkou v našom rozhovore.

▪ Vráťme sa k začiatkom tvojho pôsobenia v redakčnej rade časopisu Bartolomej. Kto ťa do nej pozval a inšpiroval ťa k tejto dobrovoľníckej novinárskej práci? Ani neviem, či to definovať tak, že ma niekto do tejto služby pozval. V októbri 2007 som totiž poslala do Bartolomeja jeden príspevok (recenziu knihy) a v novembri ďalší - a to som už svoje meno našla napísané v tiráži medzi členmi redakcie. Začala som sa teda zaujímať o to, čo toto zapísanie medzi členov redakcie znamená v praxi. Pri tej príležitosti som sa dozvedela, že kto do Bartolomeja pošle príspevky dva mesiace po sebe, už s ním v redakcii automaticky rátajú. Zdalo sa mi, že by bolo nefér „cúvnuť“, keď ma Pán Boh obdaril talentmi, ktoré by sa v službe redaktora dali využiť. A tak som si „vymyslela“ rubriku o svätcoch a začala som do Bartolomeja prispievať pravidelne.

Vtedy bola šéfredaktorkou Majka Melicherčíková, ktorú zakrátko vymenil Lojzo Vlčko. Šéfredaktor však v tých časoch robil všetko, vrátane grafiky, a postupom času to už nebolo možné zvládnuť. V roku 2011 sa teda Lojzo rozhodol funkciu šéfredaktora oddeliť od funkcie vedúcej vydania (ňou som sa stala ja) a v roku 2015 prenechal robenie grafiky Beátke Voskárovej, bez ktorej si už Bartolomej ani neviem predstaviť.

▪ Čo všetko robí vedúca vydania farského časopisu, kým čitatelia dostanú do rúk hotový časopis?

Moja „práca“ sa vlastne začína už skôr, ako

vyjde aktuálne číslo Bartolomeja - hneď po odoslaní hotového čísla do tlačiarne. Vtedy sa totiž s redaktormi púšťame do hľadania témy pre nasledujúce číslo a určujeme si tiež termín redakčnej rady.

Stretávame sa na fare zvyčajne v utorok po víkende, počas ktorého sa predáva Bartolomej. Na tomto stretnutí zhodnotíme najnovšie číslo a premyslíme si, čo kto pripraví do nasledujúceho. Dohodnutý „rozpis úloh“ pošlem redaktorom mailom a snažím sa napísať čo najskôr vlastné články, pretože postupne začnú prichádzať tie „cudzie“. Všetky si ich najmenej trikrát prejdem, upravím ich po jazykovej a štylistickej stránke, ak treba, a nahrám ich na disk,

kde k nim už má prístup i naša grafička, ostatní redaktori, ale aj Michal Kvet, ktorý sa stará o farské sociálne siete.

Postupne, ako sa blíži dohodnutý termín uzávierky, množstvo textov narastá a treba ich urýchlene spracovať, takže vtedy sa snažím usporiadať si čas tak, aby som na to mala priestor. Ak všetko nepríde včas, posielam ešte „pripomínacie maily“ s názvami Deň po uzávierke, Dva dni po uzávierke... Medzitým na čísle začne pracovať Beátka. Rozvrhne všetky texty a prebieha medzi nami intenzívna komunikácia - čo ako usporiadať, aby to bolo čo najlepšie. Keď číslo dokončí, ešte raz ho skontrolujem a Bartolomej sa posielá na kontrolu ostatným. V tomto smere je nám veľkou pomocou najmä Silvia Kobelová, ktorá si každé číslo precízne prejde a spraví finálne korektúry.

Po zapracovaní všetkých pripomienok sa najneskôr v utorok ráno pred prvým piatkom číslo odošle do tlačiarne. Mojou úlohou je potom ešte pripraviť reklamu do kostolov, zabezpečiť distribúciu výtlačkov do kostola u piaristov a do piaristickej školy a počas víkendu dohliadať na predaj Bartolomeja v tomto kostole. Ale to už vlastne máme rozbehnutú prípravu ďalšieho čísla... A takto sa to točí mesiac čo mesiac stále dookola. (Úsmev.)

▪ **Je vzácnosťou, že v obyčajnej farnosti vychádzal farský mesačník v náklade 800 kusov. Je za tým množstvo práce viacerých ľudí - od šéfredaktora, teba, cez našich kňazov, redaktorov a prispievateľov až po ľudí, ktorí odpovedajú v anketách či „zásobujú“ časopis fotkami a nápadi. Čo tvoja práca prináša farnosti, je jasné. Ale čo toto všetko dáva tebe?**

Hlavne asi pocit naplnenia - že robím to, čo robiť mám; že sa mi podarilo objaviť úlohu, pre ktorú som bola stvorená a môžem aj prostredníctvom nej prinášať kúsok Božej lásky do tohto sveta. A ešte aj množstvo vzácných vzťahov, ktoré by som inak nemala - či už s našimi redaktormi, prispievateľmi, kňazmi, aktívnymi

farníkmi, ale aj s čitateľmi, ktorí sa mi občas prihovoria. (Úsmev.)

▪ **Keď sa pozeráme na budúcnosť časopisu Bartolomej, čo by si mu - a nám - zaželala?**

Aby mal vždy ľudí ochotných ho tvoriť i ľudí ochotných ho čítať. Pretože bez tej prvej skupiny sa nezaobíde a bez tej druhej bude zbytočný. Ako aj každý človek. Aj my aby sme „prežili“, potrebujeme byť s niekým i byť pre niekoho. Bez toho by uniesť život bolo veľmi ťažké.

Spomínam si, ako kedysi v časoch, keď nás v redakcii ubúdalo, navrhla Elenka Blašková, aby sme sa každý deň modlili desiatok ruženca „Ktorého si, Panna, v chráme našla“ na tento úmysel - aby sa noví ochotní redaktori našli. A Panna Mária sa o to naozaj postarala. Veľmi som sa tešila z toho, keď som po čase mohla vo svojich úmysloch tento desiatok vymeniť za „Ktorý nám Ducha Svätého zoslal“ - aby všetci tí, ktorí sa podujali s nami spolupracovať, mali dobré nápady a dokázali ich zrealizovať. Boli časy, keď mal Bartolomej ledva 16 strán... Nám sa ich však minulý rok na Vianoce „podarilo“ mať dokonca až 40. A to nie je samozrejmosť, ale dar. (Úsmev.)

▪ **Okrem časopisu Bartolomej sa venuješ aj príprave detí - lektorov, ktorí čítajú Božie slovo na detských svätých omšiach v piaristickom kostole. Zároveň si sama lektorkou a máš aj zodpovednosť za rozdelenie ranných služieb lektorov u piaristov. Povedz nám niečo o tejto tvojej možno menej známej službe vo farnosti.**

K službe lektorky ma priviedol páter Ján Lichtner na detských sv. omšiach ešte ako druháčku na základnej škole. Vrátila som sa k nej ako stredoškoláčka v čase, keď som patrila medzi Trosky - spoločenstvo mladých pri piaristickom kostole. Čítala som zvyčajne na mládežníckych sv. omšiach v piaristickom kostole, ale potom sa moja služba rozšírila aj na iné sv. omše.

U piaristov to s lektormi fungovalo inak ako vo farskom kostole - služby tu nikdy neboli „podelené“, skôr sa ľudia ochotní čítať zišli v sakristii pred omšou a všetko sa vyriešilo „na mieste“. V časoch, keď bol správcom kostola páter Marek Kotras, začal tak v dobrom „rýpať“ do pátra Janka Hríba, prečo mu na detských sv. omšiach čítavajú dospelí. A rozhodli sme sa spraviť „pokús“ s hľadáním detských lektorov. Dostala som to na starosť ja. Zo začiatku to bolo dosť náročné, keďže som ešte neučila v piaristickej škole a musela som to vždy riešiť aj cez iných ľudí. Teraz je už v tomto smere situácia pre mňa o čosi jednoduchšia.

Čo sa týka ranných služieb lektorov u piaristov, ich organizácie som sa ujala v časoch spravovania kostola pátrom Michalom Paluchom. Spolu s ďalšími ženami sme postupne vytvorili stabilný tím s pevne nastaveným režimom - a ja už ani veľmi nevnímam, že mám za to „zodpovednosť“, pretože tieto „moje“ lektorky sú všetky také obetavé a zároveň zodpovedné ženy, že to vlastne ide aj samo bez toho, že by som sa o to nejako výnimočne „starala“. (Úsmev.)

Rozbehnúť lektorskú službu mladých sa už tretí rok snažím aj na sobotných mládežníckych sv. omšiach vo farskom kostole. Nestrieda sa tam síce zatiaľ v čítaní nejaký extra veľký počet mladých, ale Bohu vďaka aj za tých, ktorí sú a ktorí to tam „držia“.

▪ **Poznáme ťa ako pani učiteľku slovenčiny a dejepisu. Tvoja láska k slovu, textu a príbehom je niečo, čo ťa charakterizuje. Kto formoval tvoju cestu týmto ušľachtilým smerom?**

Myslím si, že ja som to už mala „vrodené“. (Úsmev.) Keď sa pozerám na svoje fotky z obdobia raného detstva, už tam väčšinou držím v ruke knihu alebo sedím nad časopismi. Mamina spomína, že keď si potrebovala ísť robiť čosi von na dvor, stačilo ma posadiť nad kôpku časopisov a mala istotu, že sa nasledujúcu pol hodinu z miesta ani nepohnem.

Čítať ma v prvej triede naučila pani učiteľka Viera Kapustová. Mala som ju veľmi rada. Ešte som ani nevedela všetky písmená a už som sedávala nad knihami a snažila som sa prečítať všetko. V tomto mi bol výraznou pomocou ocino, ktorý mi ochotne pomáhal rozlíšiť, kedy ide o „d“ a kedy o „b“. (Úsmev.)

Po skončení prvej triedy mi starká podarovala tri diely Prostonárodných slovenských povestí od Pavla Dobšinského (mala ich odložené ešte po svojich deťoch). Hoci každá z tých kníh mala viac ako 400 strán a tretí diel dokonca viac ako 500, počas letných prázdnin som ich celé prečítala a potom som si ich nosievala na nedeľné návštevy k prastarkému, ktorý mal rozprávky tiež veľmi rád. Vždy sme spolu išli do jeho izby a ja som mu čítala a on počúval.

Ako šiestačka som spolu so svojimi sesterkami začala tvoriť časopis pre našu ťažko chorú tetu Marienku, z ktorého sa - aj vďaka napredujúcemu vývoju a lepšej dostupnosti technológií - postupne stal časopisom pre celú rodinu. V tom čase ma slovenčinu učila pani učiteľka Eva Linhartová, ktorá mi odporúčala zapisovať si svoju tvorbu do osobitného zošita, čo som aj robila. Po rokoch sme sa - už obe ako učiteľky - stretli ako konkurentky na súťaži školských časopisov a naša škola (ZŠ s MŠ Koš) tú súťaž vyhrala. Moja bývalá pani učiteľka sa rozbehla ku mne a tak ma vyobjímala, že som si povedala: „Aké krásne by raz bolo zažiť takéto niečo - že by niekto takto zúročil to, čo som doňho investovala!“ Možno sa raz toho dožijem. (Úsmev.)

Na gymnáziu ma pani profesorka Šutová naučila vypisovať si z kníh veci, ktoré ma zaujali, čo mi doteraz aj pri mojej vlastnej tvorbe pomáha. A na vysokej škole boli mojimi neodmysliteľnými sprievodcami pri objavovaní krásy slova už zosnulý pán dekan našej fakulty Imrich Vaško, osobný priateľ básnika Milana Rúfusa, a dnes už pani docentka Jana Juhásová, pod vedením ktorej som písala svoju diplomovú prácu. S ňou som v kontakte doteraz.

V časoch, keď som už pôsobila v Bartolomeji, ma posunuli vpred najmä Letné žurnalistické semináre Networku Slovakia, na ktoré sme ako redakcia spoločne chodili, i „odborné debaty“ s pánom dekanom Vladimírom Slovákovičom či s členmi našej samostatnej „farskej predmetovej komisie“, ako sme sa humorne titulovali s pánom kaplánom Dušanom Rončákom a pátrom Marekom Kotrasom, keďže všetci traja sme mali vyštudované učiteľstvo slovenčiny a dejepisu a často sme spolu rozoberali rôzne „sporné jazykovedné záležitosti“, ktoré nám prinášal Bartolomej v praxi. (Úsmev.)

▪ **Témou tohto čísla časopisu je „Buď so mnou na púšti.“ Púšť je miestom stretnutia so sebou i s Bohom a zároveň to najkrajšie na púšti je, že niekde skrýva studňu. Kde je tá tvoja „studňa“? Kde čerpaš živú vodu a inšpiráciu pre život i pre tvorbu?**

Najviac asi v samote - keď už nemusím nikam ísť a ani nemá ku nám nikto prísť (kto pozná našu rodinu, vie, že takéto chvíle sú v nej dosť vzácne) a môžem len tak byť sama so sebou a sama s Bohom. Tento čas využívam na čítanie, modlitbu, písanie... Daniel Hevier to v jednom zo svojich textov vyjadril veľmi pekne. Nazval to, že „čítame“, ale že si „vymieňame svoje samoty“. Autor je sám, keď píše. Čitateľ je sám, keď číta. Ale aj v tej „zdanlivej samote“ sa stretávajú a sú spolu. A to si myslím, že je po „vymieňaní samôt“ veľmi dôležité - opäť vyjsť medzi ľudí a nejakým spôsobom im priniesť, čo človek načerpal. Ak sa mi to čo i len v malej miere darí, môj život má zmysel.

Mária Kvetová

Foto: archív Petry Humajovej

Letný žurnalistický seminár, august 2014

S Janou Juhásovou a pátrom Jánom Hribom, júl 2022

Petra Humajová (40) - vyštudovala učiteľstvo predmetov slovenský jazyk a literatúra a dejepis na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku. Desiat rokov vyučovala na Základnej škole s materskou školou Koš. Momentálne pôsobí ako učiteľka na druhom stupni Piaristickej základnej školy Františka Hanáka v Prievidzi. Od roku 1997 iniciuje vydávanie rodinného časopisu Maňa. Od roku 2007 je tiež redaktorkou a od roku 2011 vedúcou vydania prievidzského farského časopisu Bartolomej. V roku 2022 vydala knihu rozhovorov s pátrom Jánom Hribom, SchP, s názvom Ako pierko na hladine. Má rada prírodu, hudbu a najmä chvíle, keď si môže nerušene čítať.

Instantná doba verzus púšť

Dnešný človek poväčšine chce všetko hneď - instantne a s dôrazom na chuť (emócie). A je to časté aj v duchovnej oblasti: chcem hneď cítiť, že Boh sa ma dotýka, hľadám emóciu v modlitbe, musím to viac prežívať, potrebujem dary Ducha... Opak takéhoto prežívania viery nám ukazujú púštni otcovia.

Rozkvitnutá púšť

Za púštnych otcov považujeme ranných kresťanských askétov a mníchov, ktorí sa už od 3. storočia uchýľovali k životu na púšti (v Egypte, v Sýrii), aby tam budovali svoj vzťah k Bohu a nadobúdali tak dokonalú slobodu.

Prvým bol sv. Anton Veľký (cca r. 251 - 356), v západnom obraze nazývaný sv. Anton Opát. V jeho životopise môžeme čítať, že sám diabol sa bál jeho prebývania na púšti: „*Tu diabol, v obave, že o krátky čas naplní i celú púšť kajúcnosťou, tak ho s množstvom zloduchov strýznil, že pre veľkosť bolesti nevládal sa pohnúť, ani vydať hlas.*“

Po sv. Antonovi žiaria mená ako sv. Pachomios, sv. Makarios Veľký, sv. Poimen, sv. Mojžiš Etiópčan, ale aj mená žien: sv. Synklétika Alexandrijská, sv. Sára, sv. Theodóra z Alexandrie. A bolo ich ešte omnoho viac. Muži boli označovaní ako otcovia - „abba“ - a ženy ako matky „amma“.

Sloboda, jednoduchosť a neustály boj

Čo je na púštnych otcoch také úchvatné? Je to ich sloboda, jednoduchosť a hĺbka, ktorú hlásajú. Netúžia a ani nelákajú ľudí na nebeské veci presahujúce človeka, ale učia vstupovať úzkou bránou do vlastného srdca (Ž 131), do vlastnej púšte, kde sa človek musí očistiť od všetkého, aby videl Boha (Mt 5,8).

Veľký dôraz kládli na pokoru. Pokora znamená chudobu - útek pred uznaním, pred svetskou slávou. Netúžili po mimoriadnych daroch Ducha ani po tom, aby si ich tento svet pamätal, vyhýbali sa márnym rozhovorom. A práve preto ich Boh odmenil o tolko väčšou úctou, o to väčším

množstvom nasledovníkov, o to väčšími darmi Ducha, o to väčšou múdrosťou. V ich slovách nie je sterilita, ale až drsná priamočiarosť. Niekedy učili svojím mlčaním, inokedy bláznovstvom svojich skutkov, za ktoré by ich neznalý človek hneď odsúdil.

Ich hlavným bojiskom bolo ich srdce. Ich hlavnými zbraňami boli modlitba a pôst, stálosť, stráženie srdca (rozlišovanie myšlienok), čítanie Písma (nočné recitovanie žalmov naspamäť) a práca.

Spisy a knihy o púštnych otcoch

Púštni otcovia (až na výnimky) sami nič nenapísali, ale ich slová a skutky sa odovzdávali medzi ich učeníkmi a tí ich zapisovali. Takto napríklad vznikol životopis sv. Antona Veľkého. Mnisi poprosili sv. Atanáza, ktorý bol jeho žiakom, aby im napísal niečo z Antonovho života na ich duchovné povzbudenie.

Dokonca aj sv. Augustín vo svojej knihe Vyznania (v 8. kapitole) priznáva, že práve tento životopis sv. Antona mal zásadný vplyv na to, že sa stal kresťanom. Knihy ako Apoftegmata, Filokalia, Evergetinos sú perlami desaťročia či stáročia utkávané duchovnými otcami pre poučenie a radosť veriacich.

Zopár výrokov zo spomínaných kníh

Bolo ťažké vybrať zopár ich výrokov z toho obrovského bohatstva, ale pokúsil som sa o to.

Abba Anton povedal: „Spokojnosť a radosť pocitujeme až vtedy, keď sme prežili nejaké trápenie. Nepije s pôžitkom, koho netrápil smäd, s pôžitkom sa nesýti ten, kto nehladoval, nie sladko zaspáva

ten, koho neobchádzali driemoty, nevelmi pociťuje radosť ten, kto predtým nebol v smútku. Tak aj z večných dobieh nebudeme mať pôžitok, ak nebudeme opovrhovať dočasnými.“

O jednom z otcov hovorili, že sedem rokov prosil Boha kvôli nejakému charismatickému daru a dostal ho. I šiel za nejakým veľkým starcom oznámiť mu to. Keď to ten starec počul, zarmútil sa a povedal: „Veľká námaha.“ A potom povedal: „Bež a ďalších sedem rokov pros Boha, aby ti to odobral, pretože ti to neprospeje.“ On vtedy odišiel a robil to, pokiaľ mu to nebolo odobrané.

Starec povedal: „Mám radšej prehru s pokorou ako víťazstvo s pýchou.“

Svätá Synklétika povedala: „Ako sa opotrebuje poklad, keď je na očiach, tak sa stratí cnosť, keď je rozhlasovaná a vytrubovaná. Ako sa totiž vosk pôsobením ohňa rozpúšťa, tak sa rozteká aj duša a stratí svoju silu, keď na ňu pôsobí vyčvaľovanie.“

Jedna žena trpiaca rakovinou išla za starcom Longinom, ktorý žil v pustovni za Alexandriou, aby sa nad ňou pomodlil a aby sa uzdravila. Starec práve zbieral drevo pri mori. Keď žena išla okolo neho (nepoznala ho totiž podľa výzoru), spýtala sa ho, kde nájde starca Longina. On jej odvetil: „Čo chceš od toho podvodníka? Nechod' za ním! Nič dobré od neho nečakaj.“ Keď to počula, obrátila sa a odišla. Cestou domov jej rakovina zmizla. Keď prišla do mesta, rozpovedala, čo sa jej prihodilo. Ľudia z jej popisu rozpoznali, že to bol abba Longin, ktorý sa s ňou rozprával.

Raz prišiel arcibiskup Theofilos do Skétis. Keď sa bratia zhromaždili, povedali starcovi Pambóovi: „Povedz otcovi nejaké slovo na duchovný prospech.“ Starec im povedal: „Keď mu nepomáha moje mlčanie, ani moje slovo mu nepomôže.“

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Dňa 27. februára 2025 sa dožil 45. narodenín otec Jozef Durkot, správca Gréckokatolíckej farnosti svätých Sedmopočetníkov v Prievidzi, ktorý je aj aktívnym spolupracovníkom nášho farského časopisu.

Drahý otec Jozef, k Vaším narodeninám Vám zo srdca prajeme veľa zdravia, radosti a Božieho požehnania. Nech máte stále dostatok síl, chuti a nadšenia pre všetko, čo robíte - či už vo farnosti, alebo aj pri spolupráci na našom časopise.

Sme vďační za Vašu službu. Nech Vás Pán vedie, Presvätá Bohorodička ochraňuje a nech máte okolo seba vždy dobrých ľudí.

Redakcia časopisu Bartolomej

Liturgia slova

V rámci svätej omše tvorí liturgia slova jednu z dvoch hlavných častí popri eucharistickej liturgii. Podľa učenia Katolíckej cirkvi je to moment, keď Boh prostredníctvom Písma svätého vstupuje do dialógu s veriacimi.

Druhý vatikánsky koncil v konštitúcii *Sacro-sanctum Concilium* zdôrazňuje, že Kristus je prítomný vo svojom slove, keď sa číta v zhromaždení. Liturgia slova tak nie je len úvodom, ale integrálnou súčasťou slávenia a pripravuje nás na prijatie Eucharistie.

Štruktúra a význam čítaní

Liturgia slova má premyslenú štruktúru, ktorá sa líši podľa typu slávenia. Na nedeľných a slávnostných omšiach zahŕňa prvé čítanie (väčšinou zo Starého zákona), responzóriový žalm, druhé čítanie (z novozákonných listov) a evanjelium ako vyvrcholenie. V bežné dni je čítaní o jedno menej - zvyčajne chýba druhé čítanie. Naopak, pri osobitných sláveniach, ako napríklad na Bielu sobotu, je čítaní viac, aby odrážali hĺbku Božieho plánu spásy.

Texty sú vybrané podľa liturgického obdobia a spoločne ukazujú kontinuitu Zjavenia - Starý zákon pripravuje na Krista, žalm je odpoveďou človeka a evanjelium prináša jeho učenie. Homília tieto posolstvá spája so životom veriacich.

Aktívne prijatie Božieho slova

Účasť na liturgii slova si vyžaduje viac než pasívne počúvanie. Katechizmus Katolíckej cirkvi (č. 103) učí, že Písmo sväté je inšpirované Duchom Svätým, a preto má moc osloviť človeka v jeho konkrétnej situácii.

Počas omše sme pozvaní k vnútornému stíšeniu a pozornosti, aby sme rozpoznali Boží hlas. Slová Písma nie sú iba historickým textom, ale živým posolstvom, ktoré vyzýva k obráteniu, nádeji a hlbšiemu vzťahu s Bohom. Aktívne načúvanie je tak skutkom viery.

Prechod od slova k činu

Liturgia slova nie je samostatnou časťou odtrhnutou od zvyšku omše. Jej ovocím má byť premena života veriaceho. Po vypočutí a vysvetlení Božieho slova nasleduje Vyznanie viery a prosby, čím sa slovo premieta do modlitby a skutkov. Ako uvádza pápež František v exhortácii *Evangelii Gaudium*, slovo nás pohýna k misii. To, čo prijmem v kostole, máme priniesť do sveta - do rodín, práce i spoločenských vzťahov. Liturgia slova tak spája Boží hlas s ľudskou odpoveďou v jednote s Eucharistiou.

Oto Dokoupil, kaplán

Tip pána kaplána:

Skúste si po svätej omši zapísať jednu myšlienku z čítaní (resp. homílie), ktorá vás oslovila, a počas nasledujúceho týždňa ju aplikovať - či už v modlitbe, rozhovore alebo v skutku. Nech Slovo žije!

Zvony v prievidzských kostoloch

Naše rozprávanie o histórii prievidzských kostolných zvonov ukončíme v Piaristickom kostole Najsvätejšej Trojice a Nanebovzatia Panny Márie.

Najstaršie známe správy o zvonoch tohto kostola pochádzajú z konca 17. storočia, keď ešte stál prvý piaristický kostol. Spomínajú sa štyri zvony. Dva slúžiacie veriacim,

kláštorň zvonček na zvolávanie rehoľníkov a školský zvonček na zvolávanie študentov. Predpokladá sa, že tieto zvony boli neskôr premiestnené do nového kostola.

V roku 1766 pribudli tri zvony z kremnickej zvonolejárskej dielne. Zvon zasvätený sv. Jozefovi Kalazanskému a zvon s nápisom „Nech je požehnané meno Pánovo“ požehnal biskup Pavol Révay. Významnú ochrannú funkciu plnil zvon sv. Floriána, ochrancu pred požiarmi, ktorých bolo v minulosti v Prievidzi niekoľko. V roku 1804 bol v Kremnici opätovne preliaty do nového zvona zasväteného tomu istému patrónovi. V roku 1802 bol odliaty malý zvon požehnaný biskupom Gabrielom Zerdaheylim. Zvon s nápisom „*SANCTIS CONTRA TEMPESTATES TVTELARIBVS IOANNI, PAULO, DONATO*“ uliali podľa chronogramu v roku 1819. Požehnaný bol 16. augusta 1821. Zasvätený je ochrancom proti nečas, búrkam a blesku sv. Jánovi, sv. Pavlovi a sv. Donátovi.

Legenda o sv. Donátovi spomína niekoľko zázrakov súvisiacich s bleskom. Božím zásahom bol Donatus v búrke vyslobodený zo zajatia ešte ako legionár rímskej armády v 2. storočí. Iný zázrak sa odohral v roku 1652 v nemeckom Euskirchene pri slávnosti uloženia ostatkov sv. Donáta v Kostole sv. Martina, keď žehnajúceho kňaza zasiahol blesk. Pred smrteľnými popáleninami ho zachránila modlitba k svätcovi. Úcta k sv. Donátovi sa rýchlo rozšírila, čo sa prejavilo aj na zvonoch vo veži piaristického kostola.

Väčšina zo spomínaných zvonov skončila počas 1. svetovej vojny v taviacich peciach výrobcov zbraní. Chýbajúce zvony nahradili v roku 1932 tri zvony z Manouškovej továrne. Tieto zvony so spoločným textom „*ULIL R. MANOUŠEK V BRNĚ 1932*“ sú vo veži zachované dodnes.

Najväčší, zasvätený Sedembolestnej Panne Márii má nápis: „*MATIČKO SEDMIBOLESTNÁ, DOBRÁ MATKO SLOVENSKEHO*

NÁRODA A PATRÓNKO SLOVENSKEJ KRAJINY OCHRAŇUJ TVOJ VERNÝ SLOVENSÝ LUD.“

Na ďalšom je nápis: „*SVATÝ JOZEF KALAZANSKÝ ZAKLADATEĽ ŠKÔL POBOŽNÝCH, VEĎ NAŠU MLÁDEŽ PO CESTE CNOSTI K LEPŠEJ BUDÚCNOSTI!*“

Na najmenšom je napísaná modlitba k sv. Jozefovi: „*SVATÝ JOZEF, PATRÓN ZOMIERAJÚCICH, OCHRAŇUJ NÁS V HODINU SMRTI!*“

Vzácné sú tiež nálezy dvoch malých zvonov, ktoré nie sú vo zvonici a ich pôvodné umiestnenie nie je známe. Možno sa domnievať, že boli umiestnené v kláštore a v piaristickej škole. Menší zvon je zdobený rastlinnými ornamentami a má nápis „*T * KLATSKO * ANNO 1828*“. Väčší zvon nemá žiadny bližší identifikačný znak, je hladký, bez výzdoby a nápisu. Bol zachovaný bez pôvodného srdca.

Zvony pre budúce generácie zachránil a chýbajúce srdce vyrobil dlhoročný kostolník piaristického kostola Ján Fejfar.

Pavol Schmidt

*Tri zvony vo veži piaristického kostola
Zdroj: Ľubomír Fusko*

Zdroje:

MATÁKOVÁ, Barbora. Pamiatky. In Monografia mesta Prievidza, Štúdio Harmony, s. r. o. Banská Bystrica, 2013, s. 249.

MIŠÍK, Mikuláš. Prievidza. Stredoslovenské vydavateľstvo, 1971, s. 146, 205.

...tri otázky pre Beátu Voskárovú, grafičku farského časopisu Bartolomej

Neodmysliteľnou súčasťou nášho časopisu je grafička Beáta Vosková, ktorá si vo februári pripomenula jedno jubileum - 10 rokov od svojej prvej účasti na redakčnej rade. Pri tejto príležitosti nám prezradila nielen to, ako ju jej dcéra Daša Žabenská podnietila pustiť sa do tejto služby, ale tiež to, čo ju v nej motivuje aj naďalej pokračovať.

1

Ako si sa dostala k robeniu grafiky v časopise Bartolomej?

Naša dcéra študovala na vysokej škole v Bratislave a už nestíhala hrať v zbore Bartolomejčatá. Povedala, že nastal čas, aby som prebrala štafetu a aby som aj ja začala robiť niečo prospešné pre farnosť. Vo farských oznamoch práve vyhlasovali, že hľadajú grafika pre Bartolomej. Strela som sa teda so šéfredaktorom Lojzom, aby mi vysvetlil všetko potrebné. Absolvovala som tiež prvú redakčnú radu, kde som stretla

Príprava Bartolomeja sa každý mesiac začína redakčnou radou na fare a je spoločným dielom kňazov a mnohých laických dobrovoľníkov (grafička prvá zľava)

pána dekana Vladimíra Slováka a pána kaplána Dušana Rončáka. Naše posedenia boli príjemné, intelektuálne rozhovory zaujímavé, práca sa mi páčila a ani neviem ako, je to už desať rokov a na policičke mi leží 120 čísiel časopisu.

2

Čo je mesiac čo mesiac tvojou úlohou ako grafičky?

Zhruba desať dní pred prvým piatkom máme od redaktorov zozbierané texty a fotografie. Vedúca vydania Petka všetko číta, spracováva, upravuje a ja potom zalamujem grafiku - 4 strany farebných obálok a 32 strán čiernobielych textov a fotografií. Je to mnoho hodín presedených za počítačom, veľa konzultácií s redaktormi a niekedy aj časového stresu, aby sme stihli vždy v pondelok v prvopiatkovom týždni dodať podklady do tlačiarne.

3

Čo ťa motivuje pokračovať v tejto službe?

Fascinuje ma, koľko je v našom meste dobrovoľníkov, ktorí mesiac čo mesiac píšú a fotia a mapujú celé dianie. Kňazi i laici produkujú hodnotné texty, fotografi dodávajú kvalitné snímky a je neveriteľné, že to všetko funguje nepretržite od roku 1993. Dokonca ani korona toto snaženie nezastavila a niekoľko čísiel, keď sme museli byť zavretí doma, sme vydali aspoň elektronicky, resp. vytlačili v malom náklade a osobne rozniesli po meste. Verím, že ľudia sa každý mesiac na Bartolomej tešia a čítanie ich poteší a obohatí.

Petra Humajová

Foto: archív Beáty Voskárovej

Si v Exode?

Aj tému tohto čísla Bartolomeja sme v redakcii určovali podľa liturgických čítaní z nedele po prvom piatku. Teda z tej nedele, počas ktorej sa nové číslo predáva v prievidzských kostoloch. Napokon sa spojili dva nápady do témy "Bud' so mnou na púšti". Takto spoločne to ale v liturgických čítaniach nezaznie, pretože časť je z rezponzória k žalmu, a druhá vychádza z Lukášovho evanjelia, v ktorom Ježiša pokúšal diabol na púšti.

Pozvanie byť s Ježišom na púšti je pre tieto dni celkom aktuálne. V debatách pred kostolom totiž často zaznieva otázka: „Si v Exode?“ To preto, lebo viacerí muži z našej farnosti sú aj tento rok zapojení do 90 dní trvajúcich duchovných cvičení s názvom Exodus 90, ktoré vyvrcholia na Veľkú noc. Súčasťou programu je okrem iného i výzva ku každodennej kontemplatívnej modlitbe - svätej hodine. Každodenné meditácie odkazujú na úryvky zo starozákonnej knihy Exodus. Duchovné reflexie sú venované okrem iného vyslobodeniu Izraelitov z Egypta, prechodu cez Červené more či reptaniu pri prvých útrapách na púšti. Okrem modlitby sú piliermi duchovných cvičení askéza a bratstvo. Tá téma čísla až nečakane sedí aj tam, kde by sme to ani nečakali.

Exodus 90 má množstvo disciplín. Pravidelný pôst v stredu a piatky nie je ľahký záväzok. Rovnako ako zriekanie sa sladkostí, pozerania televízie a zbytočného používania mobilu či každodenné ranné otužovanie. Veľkou výzvou pre mňa je však práve vytrvanie v pravidelnej dennej modlitbe. Ježiš v Getsemanskej záhrade požiadal apoštolov, aby s ním bdeli, ale oni trikrát zaspali. Tieto dni si to často pripomínam, keď si znovu vymýšľam výhovorky, prečo som si nenašiel celú hodinu, ale len 30 minút.

Duchovné cvičenia Exodus 90 vedú k väčšej slobode od toho, čím sme v tomto svete zviazaní. U mňa je to napríklad časté dlhé pozeranie zbytočností na mobile, pre ktoré nemám čas na dôležitejšie veci. Zmena k lepšiemu prichádza postupne. No aj menšie úspechy vnútri

tešia a prinášajú nezameniteľný pocit. Na hodnotenie je ešte pomerne skoro, pretože keď toto píšem, mám za sebou len 37. deň. Ale už teraz nelutujem, že som sa do týchto duchovných cvičení zapojil, hoci sa mi niekedy nedarí. Vydat' sa púťovať na púšť a byť s ním je zatiaľ pre mňa určite obohatením. Nabudúce budem ďalším len odporúčať, aby to skúsili tiež.

Alojz Vlčko

**Extrémna
Križová Cesta**

Prievidza

4. 4. 2025

Začiatok: Svätá omša o 18.00
Farský kostol svätého Bartolomeja v Prievidzi

Trasa sv. Bernarda z Aosty

33,5 km **1068 m**

Prijmi výzvu na zmenu!

JULIEN 2025

Extrémna Križová Cesta - Slovensko

www.ekc.sk

Jubilejná púť do Ríma - praktické informácie

15.

Dožil som sa druhého Jubilejného roka. Pred 25 rokmi som síce vnímal, že takýto výnimočný rok je, a z Prievidze sa aj organizoval autobusový zájazd mládeže do Ríma, no ja som tam nešiel. Až o dva roky nato zájazd z farnosti Sebedražie odštartoval moju sériu návštev Talianska, ktorá, ak všetko dobre dopadne, v čase vydania tohto čísla dosiahne číslo 28.

Plánujem teda cestu do Ríma a možno viacerí čitatelia Bartolomeja uvažujete o tom tiež. Pokúsím sa preto zhrnúť pár tipov a skúseností.

Registrácia

Základnou stránkou pre pútnika v Jubilejnom roku 2025 do Ríme je <https://www.iubilaeum2025.va/en.html>. Nájdete tam kalendár veľkých udalostí - púťí rôznych skupín, napr. púť zdravotníkov, púť zasvätených osôb, atď. Ak ste registrovaným účastníkom týchto púťí, prechod Svätými bránami je v programe. Pokiaľ idete súkromne, skúste sa pri plánovaní termínu vyhnúť týmto udalostiam. Do Ríma sa tento rok chystá veľký počet ľudí, takže mimo týchto termínov (a mimo prázdnin) tam bude možno menej pútnikov.

Najväčší záujem je, samozrejme, o prejde nie cez Svätú bránu Baziliky sv. Petra. Preto je povinné prihlásiť sa tam na určitý dátum a čas. Prihlásiť sa dá aj do ostatných 3 veľkých bazilik. Ako na to? Najprv si treba urobiť registráciu (SIGN UP) - napíšete meno a e-mail a vyberiete si komunikačný jazyk. Po obdržaní mailu si aktivujete používateľský účet zadaním hesla. Potom ešte vypíšete osobné údaje - bydlisko, dátum narodenia, identifikačný dokument (občiansky preukaz alebo pas a jeho číslo), telefónne číslo. Tieto údaje je možné v prípade potreby neskôr zmeniť.

Po prihlásení sa do rezervačnej zóny (RESERVED AREA) sa dá registrovať na veľké udalosti, dobrovoľníctvo a hlavne na vstup do Svätých brán 4 bazilik. Vyberiete si baziliku, dátum, čas (v prípade, že je tam iná akcia, daný čas je neaktívny), počet (maximálne 60) a mená všetkých

Bazilika sv. Petra, Rím, 4. marca 2017

pútnikov. (Registrácia skupín nad 60 pútnikov je zložitejšia.) Registrácia sa dá aj neskôr zrušiť či zmeniť. Videonávod vo viacerých jazykoch nájdete na YOUTUBE kanáli „iubilaeum25“ - vyhľadajte „Registration procedures for groups fewer than 60 persons“.

Digitálna karta pútnika

Dôležitou vecou je digitálna karta pútnika - je to QR kód, ktorým sa preukazujete pri návšteve Svätých brán. Je dostupný na stránke po prihlásení alebo v aplikácii „iubilaeum25“. Po naskenovaní QR kódu je možné overiť jeho platnosť a zobrazia sa aj všetky registrované eventy aj s počtom prihlásených účastníkov. Z aplikácie si QR kód môžete stiahnuť ako obrázok a nepotrebujete prístup na internet. Mnoho vecí sa dá urobiť aj v tej aplikácii, prihlasovanie k bránam vás však prepne na prehliadač a znova sa musíte prihlasovať, preto si pamätajte svoje heslo. Zaujímavou vecou sú aj zľavy u niektorých partnerov Jubilejného roka 2025.

Na stránke (a časť aj v aplikácii) nájdete ešte mnoho užitočného - modlitbu pútnika (spracovaná na vytlačenie v PDF v niekoľkých jazykoch), umiestnenie informačnej kancelárie, jubilejnú modlitbu („Slovensky“ - je v skutočnosti v slovinčine), ďalšie kostoly s Jubilejnou bránou v Ríme, udalosti a výstavy späté s Jubileom, všetko o jubilejných rokoch, novinky... Skvelou vecou je aj prehľadná mapa

kostolov v Ríme (i v celom Taliansku) s informáciami o časoch svätých omší (znalosť aspoň dní v týždni v taliančine sa zídne).

V čase vydania tohto čísla budem už v Ríme a osobne si overím, ako tam tieto veci fungujú. V nasledujúcom čísle dané informácie doplním a rozšírim.

Text a foto: Marek Šimurka

Saulov syn

(Film, Maďarsko, 2015)

A Tobiáš vyšiel hľadať niekoho z našich chudobných bratov. Keď sa vrátil, povedal mi: „Otče!“ Ja som mu odvetil: „Čo je, syn môj?“ On vravel: „Jedného z nášho národa uškrtili a nechali ho mŕtveho na námestí.“ I vyskočil som, nechal som jedlo bez toho, že by som sa ho bol dotkol, a mŕtveho som odniesol z námestia a ukryl som ho v jednom dome, kým nezapadne slnko, aby som ho mohol pochovať. (Tob 2, 3-4)

O tomto filme sa pri jeho uvedení pred 10 rokmi veľa písalo. Nakoniec bol debut maďarského režiséra László Nemesa ocenený aj Oscarom ako najlepší cudzojazyčný film. Tragédia holokaustu zostáva z pochopiteľných dôvodov veľkou témou pre filmových tvorcov. Do tejto čiernej diery boli vtiahnuté milióny ľudských osudov, milióny konkrétnych tvári.

Sledujeme tvár a osud Saula - člena Sonderkomanda, skupiny väzňov vykonávajúcich tie najhoršie práce v rámci vyhladzovacieho tábora. Vidíme ho prehľadávať šaty ľudí z transportu, ktoré si odložili pred absolvovaním „dezinfekcie“. Vidíme ho vynášať týchto ľudí z komory už bez známkov života, bez náznaku pohnutia v jeho tvári. Vidíme ho, ako vidí, že istý chlapec - asi 14 ročný - po „dezinfekcii“ ešte dýcha. Vidí tiež, ako po zásahu doktora už nedýcha.

Vtedy sa čosi stane. Saul je pohnutý k vykročeniu z už tak neexistujúcej bezpečnej zóny. Má poslanie - pochovať chlapca. Musí získať jeho telo, nájsť ochotného rabína a vykopať hrob. Načo sa snažiť o takúto trojitú nemožnosť? To vie len Saul. Jeho nekompromisná snaha

o základný prejav úcty voči jednému zosnulému chlapcovi pôsobí v pekle na zemi ako absurdná výstrednosť. A predsa to ona hýba Saulovou odvahou - v kontraste s inými členmi komanda využívajúcimi svoje malé privilégia na prípravu vzbury a úteku z tábora.

Saul sa snaží udržať pri živote nie z pudu sebazáchovy, ale ako nevyhnutný nástroj poslania. Poslania pochovať chlapca, ktorého prijal za syna.

Môžete sa tešiť na happy end? Verím, že áno.

Peter Pikulík, OFMConv
Foto: www.eastjournal.net

Chcela byť blízko trpiaceho Krista

(Svätá Rafka Ar-Rayes)

Kráčala púšťou života, až kým nenašla svoje ozajstné povolanie. Svätá Rafka patrí medzi najznámejšie libanonské svätice a do povedomia ľudí sa dostala najmä vďaka množstvu vyslyšaných modlitieb na jej príhovor.

Sv. Rafka Ar-Rayes sa narodila pravdepodobne 29. júna 1832 v libanonskom meste Himlaya. Dostala meno Petra. Ako 7-ročná stratila matku. Otec ju neskôr poslal do služby do vznešenej rodiny, ktorá žila v Damasku, a po druhýkrát sa oženil. Narodili sa mu ďalšie dve dcéry.

Odchod z domu

Keď mala Petra 17 rokov, otec ju povolal zo služby domov a chcel jej sobášom zabezpečiť budúcnosť. Ju však život v manželstve nepríťahoval. Túžila byť pustovníčkou. Na radu svojho duchovného otca začala navštevovať novozaloženú kongregáciu Máriiných služobníčok. Po tom, čo začula hádku svojej nevlastnej mamy a tety, ktoré ju obe chceli vydat', ale každá za iného muža, odišla ako 27-ročná z domu a vstúpila do kláštora tejto rehole v Bikfayi.

O rok neskôr ju sestry poslali na pôsobisko v Deir el Kamare. V tom čase vypukla občianska vojna a bolo tu zmasakrované veľké množstvo kresťanov. Petru a niekoľko iných sestier zachránil pred smrťou jeden moslim, ktorý ich ukryl vo svojej maštali.

Nová cesta

Petra žila v Deir el Kamare približne rok. Potom ju predstavení poslali učiť do dievčenskej školy v Jbeil a neskôr si ju istý zámožný muž vyžiadal ako učiteľku do školy v Maade. Túto školu zveril pod ochranu sv. Antona Pustovníka a Petra tu vyučovala

sedem rokov. V aktívnom reholnom živote však nenašla svoje naplnenie. Jej rehoľa sa navyše začiatkom 70-tych rokov 19. storočia dostala do krízy a bola zlúčená s rádom Dcér Najsvätejšieho Srdca zo Zahlé.

Petra bola z tejto situácie zmätená a prosila Pána, aby jej ukázal cestu, ktorou sa má vydat' ďalej. Vo svojej autobiografii spomína, že sa jej prisnil sen, na základe ktorého sa rozhodla vstúpiť do Kláštora svätého Simeona patriacemu Rádu libanonských maronitov. „Keď som vošla do chrámu, uvidela som tam obraz svätého Simeona a hneď som v ňom spoznala starca, ktorý sa mi zjavil vo sne.“ Ako 39-ročná konečne našla svoje miesto.

Účasť na utrpení

Po ročnom noviciáte zložila Petra reholné sľuby a na pamiatku svojej zosnulej matky prijala reholné meno Rafka (Rebeka). Aktívny apoštolský život vymenila za kontemplatívny. A úlohu, ktorá jej na tomto svete bola zverená, definitívne pochopila 7. októbra 1885, keď si uvedomila, že je po celý život úplne zdravá, kým mnohé jej spolusestry sužujú rôzne choroby. Obrátila sa teda na Pána s otázkou: „Prečo si sa odo mňa vzdialil a opustil ma? Prečo ma nenavštíviš chorobou? Zabudol si na svoju služobnicu?“ Chcela získať účasť na Kristovom utrpení, aby tak mohla zachraňovať duše. A Boh jej žiadosti vyhovel. V roku 1885 sa teda začala Rafkina krížová

cesta, ktorá trvala až do konca jej života. Objavili sa u nej prudké bolesti hlavy, ktoré sa rozšírili aj na oči a následne na celé telo. Podstúpila niekoľko operácií, tie však jej zdravotný stav iba zhoršili. Pri jednej z nich prišla dokonca o oko. Sestra predstavená sa ju spolu s inými chorými sestrami rozhodla presunúť do kláštora v Jrabte, kde boli zdravšie podmienky pre život. Rafke to však nepomohlo. Krátko po presťahovaní sa úplne oslepla.

Šiesta rana

Napriek zlému zdravotnému stavu sa Rafka snažila pracovať i postiť rovnako ako ostatné sestry. Zo svojho utrpenia si robila žarty a aj napriek bolestiam z nej vyžarovala radosť.

V roku 1906 začala pociťovať bodavú bolesť v nohách a slabnúť. Postupne sa jej vyklbilo všetky kosti a od roku 1911 zostala už pripútaná na lôžko až do svojej smrti. Bez pomoci iných sa nemohla ani pohnúť. Neporušené jej zostali iba ruky a hlas. Venovala sa teda pleteniu a spievala pri tom modlitby a hymny.

Veľmi trpela aj vnútorne, pretože mala pocit, že je pre svoju komunitu bremenom. Keď sa jej však spolusestry pýtali, ako dokáže znášať svoj stav, hovorievala im: „Všetko, čo prichádza od Boha, treba vďačne, s úplnou odovzdanosťou a podriadenosťou prijať. Nech so mnou

urobí čokolček, budem spokojná, že tým môžem odčiniť svoje hriechy.“

Vo veľkej úcte mala šiestu Ježišovu ranu - ranu na pleci. Sestrám zvykla pripomínať: „Nezabúdajte na šiestu ranu - tá sužovala Ježišovo plece, na ktorom niesol ťažký kríž našich hriechov.“ Ku cti tejto rany sa denne modlievala šesťkrát Otčenáš a šesťkrát Zdravas Mária.

Sestra Rafka zomrela 23. marca 1914 ako 81-ročná. Krátko po jej smrti sa začali diať zázraky uzdravenia, ktoré postupne viedli k jej blahorečeniu v roku 1985 i svätorečeniu v roku 2001. Otec Elias al Jamhoury, postulátor káuz svätých z Rádu libanonských maronitov, o nej povedal: „Nikdy si nežiadala utrpenie a bolesť ako také, v skutočnosti chcela vyjadriť Pánovi ochotu byť mu vždy a všade - vrátane Kalvárie - nablízku. Z tohto dôvodu si nežiadala uzdravenie, pretože si uvedomovala, že pre ňu osobne nepredstavuje cestu k šťastiu. My ostatní ale môžeme a máme prosieť o uzdravenie, pretože sme povolaní na inú cestu. Posolstvo sestry Rafky pre nás znie: Zostaňme vždy, predovšetkým vo chvíľach skúšok, spojení s Bohom.“

Pripravila: Petra Humajová

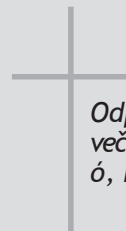
Životopisné údaje: Patrizia Cattaneo:
Svätá Rafka - Kvet Libanonu
Foto: www.en.wikipedia.org

Spomienka

Dňa 29. marca 2025 si pripomíname 10. výročie, čo nás navždy opustila naša drahá **Vilma Andrášiková**.

S láskou a úctou na ňu spomína a o modlitbu prosí celá rodina.

*Odpočinutie
večné daj jej,
ó, Pane...*

Ahojte, milí kamaráti!

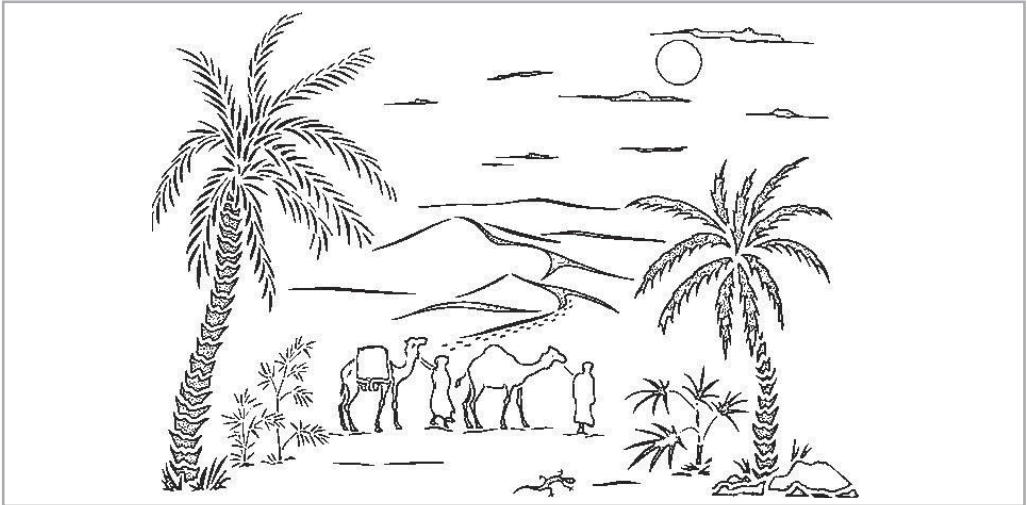
Dnes sa opäť vydáme na spoločnú cestu. Tentokrát na ďalekú púšť. Všade okolo nás je len piesok, horúce slnko a pustá prázdnota, ktorá v nás umocňuje pocit osamelosti. Niekedy sa nám môže zdať, že sme na púšti aj vo svojich srdciach, keď máme ťažké dni, keď sa nám niečo nedarí, keď sa cítíme smutní.

Ale viete, čo je dobrou správou? Aj na púšti, kde nič nerastie, sa nachádzajú oázy, kde môže vyrásť kvet. Rovnako tak aj my v ťažkých chvíľach života, keď sa nám zdá, že prázdnota už nikdy neskončí, môžeme objaviť, že Boh je vždy s nami. Možno ho nevidíme, ale On je tu, drží nás za ruku a pomáha nám. Nikdy nás neopustí.

Keď sa teda ocitnete na svojej púšti – či už v škole, doma alebo vo svojich pocitoch – spomeňte si, že Boh je pri vás. On vás povedie, aby ste sa necítili opustení. Aj keď sa zdá, že okolo vás je len piesok, v srdci môže vyrásť kvet – v podobe viery, nádeje a lásky, ktoré nám Boh dáva.

Milí kamaráti, preto nezabúdajte, že aj v dňoch, ktoré sa nám nezdarujú práve ako tie najveselšie, môžeme nájsť radosť. Saška, naša kamarátka, si pre vás preto pripravila vymal'ovánku, ktorá vám možno aj do všedných dní prinesie trošku zábavy a vyčaruje úsmev na tvári.

Simonka

- Popolcová streda – 5. marca
- Sv. Jozef, ženích Panny Márie – 19. marca
- Zvestovanie Pána – 25. marca

Rubriku pripravili:

Simona
Lomnická
&
Alexandra
Šestáková

K R Í Ž O V K A

Kňaz a spisovateľ Carlo Carretto povedal: „S modlitbou je to ako s láskou - na začiatku je množstvo slov, potom nastáva (dokončenie v tajničke).“

<u>Pomôcky:</u> Inka, Prša, love, lesson, OTAN, RNA	Chudoba, núdza	Spojené národy (United Nations)	Strela s hrotom vystrelená z luku		Vrchný, dlhý odev kňazov (reverenda)	Hlavné mesto Grécka	Nálož vybuchujúca nárazom (np. v zemi)	Zaodel, zadovážil šatstvo	Rénium (chemická značka)	Malá Anna	Modrina, podliatina na tele	Nuž, tak, slovom
Tropický porast saván a polopúšťa				Čo/kto rastie sám, bez vplyvu iných								
Druhí, inší, ďalší				1. časť tajničky								
Vitamín (tokoferol)		Liturgická miska na chlieb Kyslík (zn.)							Obyv. Indie Hormón, reguluje cukor			
Predložka (smerom k, dovnútra)			Nekriticky oddaná ideí Mužské meno 29.1.									
2. časť tajničky		Jednotky dedičnosti Lebo, kvôli					Kávovinový nápoj Dcéra Herodiady					Známy obchod s nábytkom
	Plynné skup. vody Prichádza po kvete					Kvapka vody z oka Preberie zo spánku					Jód (zn.) Živočíchy	
Obec v okrese Lučenec					Opozitum pred Rímskych 1000			Urán (chemická značka)		Iniciály her. Kronerovej Ochabli, previsli		
Prostriedok na lepenie				Hudobná stupnica ŠPZ okresu Námestovo				Láska po anglicky Lekcia po anglicky				
Francúzska skratka pre NATO					Krajina v Južnej Amerike Nemá nádej							
3. časť tajničky												Skontroluj pravdivosť, správnosť
	Orgány sluchu	Skratka funkcie tangens (tg)	Ribonukleová kyselina	Zdesenie Arcidiecézne centrum mládeže					Spol. s obm. ručením Polyvinylchlorid			
Uhádne, vystihne, odhadne							Hrádza na vodnom toku, cez kt. preteká voda					
Výnimočná príležitosť, možnosť						Označenie parkoviska	Omotajte, obviňte El. napätie (značka)					
Inde, inakam, onam					Značka na vzácnych kovoch					10 x 10 m		

Tajnička z minulého čísla znie: „s vdakou očakávajme“.

Pripravila Mária Suríková

Farská kronika od 1. februára do 1. marca 2025

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Ester Žabenská
Alexandra Šimová
Jozef Šimko
Patrik Humaj
Mateo Noskovič
Sebastián Sobota
Roman Kučera
Nina Babiarová

Manželstvo uzavreli:

Branislav Gaál - Patrícia Hepnerová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:**

Valéria Šturcelová, 85 r.
Vilma Vavrová, 80 r.
Marta Kaiferová, 80 r.
Iveta Šándorová, 55 r.
Veronika Chvojková, 83 r.
Helena Balážová, 63 r.
Mária Beňadiková, 99 r.
Jozef Špaňo, 74 r.
Andrej Zapletal, 43 r.
Zuzana Princová, 94 r.
Ol'ga Nedeljaková, 89 r.
Vladimír Moravík, 83 r.

Hľadáme spolupracovníkov do redakcie

*Ak máte dar tvorivosti, viete písať alebo
cítite povolanie akokoľvek inak pomáhať
farskému časopisu Bartolomej, budeme
radi, keď sa nám ozvete a pridáte sa
k nám. Píšte na: bartolomej@farapd.sk.*

BARTOLOMEJ ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,70 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898

e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová

Redaktori:
Jozef Repko, Oto Dokoupil,
Jozef Durkot, Peter Valachovič,
Elena Cagáňová, Anna Gálová, Štefan
Kollár, Anežka Kútiková, Mária
Melicherčíková, Peter Pikulík, Mária
Pytlová, Mária Suríková, Eva Trepáčová

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1, 2, 3,36 - Mária Melicherčíková
str. 31 - www.apsida.sk
str. 35 - Peter Melicherčík

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciamе.

Skautský ples, Kultúrne centrum Bojnice, 8. februára 2025

REF.: Toto je táto a táto je táto,
čo odovzdá ma milá ma celú,
rozprestie nad mňa,
Pravý Bôh za pánom Pánom sa dá,
aby každý život v nás zachoval.

Národný týždeň manželstva, 14. februára 2025

